KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for **Kvinders politiske Valgret og Valgbarhed** samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat . . . . . .

SOM NUTIDS KVINDE-SAA FREMTIDS SLÆGT · DRONNING MARGRETHE ·

UDG. AF DANSK KVINDE-SAMFUND

26. Aarg.	28. Februar 1910.	Nr. 4.

Ann Margret Holmgren.

»Kvinden og Samfundet«s svenske Korrespondent, hvis interessante Bidrag det altid er Redaktionen en Glæde at bringe Læserne.

Blandt de Kvindeskikkelser, der især fængslede os ved vor Kvindekongres i 1906, indtog Fru Holmgren en af de allerførste Pladser. Vi har alle Grund til nu at lade vor Tanke dvæle ved det store Arbejde, hun har udrettet, thi d. 17. Februar fyldte hun 60 Aar, og i den Anledning vil Anerkendelse og Taknemmelighed fra alle Kanter sænke sig ned for hendes Fod.

Hendes Fader, Kammerherre Niels Tersmeden, havde været Diplomat og som saadan i mange Aar levet udenlands. Han havde derigennem faaet et videre Syn end deres, som altid færdedes inden det egne Lands Grænser. Han var ivrig Politiker, men strængt konservativ i alle politiske Spørgsmaal. Dog var han langt forud for sin Tid, baade i Kvindesagen og meget andet.

Ann Margret Tersmeden mistede sin Moder, f. Friherreinde Cederström, da hun var ti Aar. Det var derfor selvfølgeligt, at hun følte sig særlig henvist til Faderen, indlevede sig med ham og delte hans Interesser, hvad der i høj Grad maatte fremme hendes aandelige Udvikling. Men alt i sit syttende Aar mistede hun ham.

Da hun var nitten Aar, ægtede hun Professor i Fysiologi ved Upsala Universitet, Frithiof Holmgren, en rigt begavet og højt anset Videnskabsmand. Han havde ført en djærv Kamp for Tænke- og Talefriheden i Upsala, da den store Strid mellem de Gamle og de Unge stod paa i Firserne.

Bitre Tider fulgte for dem begge efter dette Forsvar for de Unges Ret. De følte sig isolerede. Vi forstaar, at dette har maattet staalsætte Fru Holmgrens Karakter til senere at tage Kampen op for Kvinderne. Men i Hjemmet med de ni Børn og med det aabne Hus, der førtes, som maatte beslaglægge Værtindens Tid, kunde der kun blive Lejlighed til at indsamle Stof til senere Udnyttelse. Hendes Venskabsforhold til Bjørnstjerne Bjørnson har hun regnet som den Magt, der gav hende Troen paa sig selv, den Selvtillid, hun før havde savnet. Ogsaa har hun tillagt Ellen Key stor Betydning for sit Tankeliv.